DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)
14. januar 1988 *

I sag 55/86,

Asociación provincial de armadores de buques de pesca de Gran Sol de Pontevedra (Arposol), Vigo (Pontevedra, Spanien), ved advokat J. L. Meseguer Sanchez, Madrid, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. May, 31, Grand-Rue,

sagsøger,

mod

Rådet for De Europæiske Fællesskaber, ved Y. Crétien, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos J. Käser, Den Europæiske Investeringsbank, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

sagsøgt,

støttet af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved juridisk konsulent R. C. Fischer, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

intervenient,

angående en påstand om annullation af Rådets forordning nr. 3781/85 af 31. december 1985 om fastsættelse af de foranstaltninger, der skal træffes over for de erhvervsdrivende, der ikke overholder visse bestemmelser om fiskeri, der er fastsat i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse (EFT L 363, s. 26),

* Processprog: Spansk.

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden for Femte Afdeling G. Bosco, dommerne J. C. Moitinho de Almeida, U. Everling, Y. Galmot og R. Joliet,

generaladvokat: J. Mischo
justitssekretær: fuldmægtig B. Pastor

på grundlag af retsmøderapporten og efter mundtlig forhandling den 6. oktober 1987,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 28. oktober 1987,

afsagt følgende

Dom

Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 26. februar 1986, har sammenslutningen Asociación provincial de armadores de buques de pesca de Gran Sol de Pontevedre (herefter benævnt »Arposol«) i medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Rådets forordning nr. 3781/85 af 31. december 1985 om fastsættelse af de foranstaltninger, der skal træffes over for de erhvervsdrivende, der ikke overholder visse bestemmelser om fiskeri, der er fastsat i akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse (EFT L 363, s. 26).

Arposol er en interessesammenslutning for 46 spanske fiskeriredere, hvis skibe driver ikke-specialiseret fiskeri i farvande henhørende under det tidligere Fællesskabs ti medlemsstaters højhedsområde.

Ifølge artikel 158 i akten vedrørende Kongeriget Spaniens og Republikken Portugals tiltrædelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og af Det Europæiske Atomenergifællesskab af 12. juni 1985 (herefter benævnt »tiltrædelsesakten«) (EFT L 302, s. 9) kan kun 300 spanske standardfiskerifartøjer, der er anført i den så-

kaldte »basisliste« i tiltrædelsesaktens bilag IX, opnå tilladelse til at udøve fiskeriaktiviteter i farvande henhørende under det tidligere Fællesskabs ti medlemsstaters højhedsområde. Blandt andet alle medlemmer af Arposol findes i denne liste. I tiltrædelsesaktens artikel 158, stk. 2, anføres, at kun 150 af disse fartøjer kan opnå tilladelse til samtidig at udøve fiskeriaktiviteter, under forudsætning af, at de er opført på en periodisk liste, der vedtages af Kommissionen. Ifølge tiltrædelsesaktens artikel 163 forelægger de spanske myndigheder Kommissionen udkast til periodiske lister.

4 Ved tiltrædelsesaktens artikler 160, 164, 165, 349, 351 og 352 er indført lignende ordninger om basislister og periodiske lister for specialiserede spanske fiskerifartøjers adgang til farvande, der henhører under det tidligere Fællesskabs ti medlemsstaters højhedsområde, for portugisiske fartøjers adgang til spanske farvande og farvande henhørende under det tidligere Fællesskabs ti medlemsstaters højhedsområde og endelig for det tidligere Fællesskabs ti medlemsstaters fartøjers adgang til spanske og portugisiske farvande.

5 I Rådets forordning nr. 3781/85 fastsættes de foranstaltninger, der skal sikre, at fiskerifartøjer, der fører en medlemsstats flag eller er registreret i en medlemsstat, overholder ordningen ifølge tiltrædelsesaktens artikler 163, 164, 165, 349, 351 og 352 om adgangen til farvande og ressourcer.

6 I artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 3781/85 bestemmes, at medlemsstaternes kompetente myndigheder straks giver Kommissionen og den medlemsstat, hvis flag det pågældende fartøj fører, eller hvori det er registreret, meddelelse om enhver overtrædelse, der er konstateret af de tidligere nævnte forskrifter med angivelse af fartøjets navn og identifikationsmærker, navnet på skibsføreren, ejeren og i givet fald befragteren, omstændighederne ved overtrædelsen og de strafferetlige eller administrative forholdsregler og andre foranstaltninger, der måtte være truffet, samt enhver retsafgørelse i anledning af en sådan overtrædelse. I fortsættelsen i stk. 2 hedder det, at når der er truffet en retsafgørelse, der er forkyndt, eller i ethvert andet tilfælde, hvor der konstateres en overtrædelse af de nævnte forskrifter i tiltrædelsestraktaten, kan flagstaten eller registreringsstaten ikke længere opføre det

pågældende fartøj på de udkast til periodiske lister, som den forelægger for Kommissionen. I samme forordnings artikel 3 fastsættes forskellige tidsrum for et fartøjs udelukkelse fra de nævnte udkast til periodiske lister hvis varighed afhænger af, om der er tale om en første overtrædelse eller om ikke-specialiseret eller specialiseret fiskeri. Det drejer sig om tidsrum af 2-18 måneders varighed.

7 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb, de omhandlede lovtekster samt parternes anbringender og argumenter henvises til retsmøderapporten.

8 Rådet har ved processkrift, indgivet til Domstolens Justitskontor den 13. maj 1986, nedlagt påstand om afvisning af sagen, jfr. procesreglementets artikel 91, stk. 1. Til støtte herfor anføres, at den sagsøgende sammenslutning ikke har været umiddelbart og individuelt berørt, jfr. Traktatens artikel 173, stk. 2, af den anfægtede forordning, der er en generel retsakt af rent almengyldig karakter. Rådet har desuden gjort gældende, at sagen skal afvises, idet en sammenslutning ikke som repræsentant for en gruppe erhvervsdrivende er individuelt berørt af en retsakt, der vedrører denne gruppe erhvervsdrivendes almindelige interesser. Rådet har endelig anført, at forordning nr. 3781/85 retmæssigt kun kan anfægtes ved søgsmål ved nationale retter til prøvelse af gennemførelsesforanstaltninger til forordningen.

9 Den sagsøgende sammenslutning har anført, at den anfægtede forordning faktisk vedrører et begrænset antal adressater, herunder den sagsøgende sammenslutnings medlemmer, og at sammenslutningen derfor er umiddelbart og individuelt berørt. Den har endvidere fremhævet, at Domstolen i tjenestemandssager har admitteret søgsmål anlagt af fagforeninger på vegne af medlemmerne. Endelig har den anført, at artikel 173 i Traktaten angiver den rette procedure til anfægtelse af en fællesskabsretsakt.

10 I medfør af EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, kan enhver fysisk eller juridisk person kun anlægge sag til prøvelse af beslutninger, som, skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

11 Vedrørende det foreliggende tilfælde bemærkes, at en medlemsstats vedtagelse af sanktion i form af udelukkelse fra listen forudsætter, at samtlige betingelser ifølge artikel 2 i forordning nr. 3781/85 er opfyldt, og blandt andet at en anden medlemsstat har underrettet den medlemsstat, hvis flag det pågældende fartøj fører, om, at der er begået en overtrædelse, der har været genstand for en retsafgørelse eller en administrativ afgørelse. Dertil kommer, at denne sanktion først bliver endelig, når Kommissionen har godkendt periodiske lister, hvori det fartøj, sanktionen er blevet pålagt, ikke er opført.

12 De redere, der er medlemmer af Arposol, vil derfor kun kunne blive berørt, såfremt den medlemsstat, de er hjemmehørende i, i medfør af artikel 2 i den anfægtede forordning, afslår at opføre dem på udkastene til periodiske lister, der skal forelægges Kommissionen, og såfremt disse udkast godkendes af Kommissionen i den udformning, de er blevet forelagt den.

13 Herefter må det fastslås, at den sagsøgende sammenslutning ikke er umiddelbart berørt af forordning nr. 3781/85, idet dens medlemmer faktisk kun berøres af en afgørelse i henhold til national ret, der kun træffes, såfremt flere betingelser er opfyldt, og afgørelsen derefter stadfæstes af Kommissionen.

14 På baggrund af det anførte bør sagen afvises, idet det i øvrigt er ufornødent at tage stilling til de andre afvisningsgrunde.

Sagens omkostninger

15 Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagens omkostninger, såfremt der er nedlagt påstand herom. Den sagsøgende sammenslutning har tabt sagen og bør derfor pålægges sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Femte Afdeling)

1) Sagen afvises.

2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Bosco Moitinho de Almeida

Everling Galmot Joliet

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. januar 1988.

P. Heim
Justitssekretær

G. Bosco
Afdelingsformand for Femte Afdeling